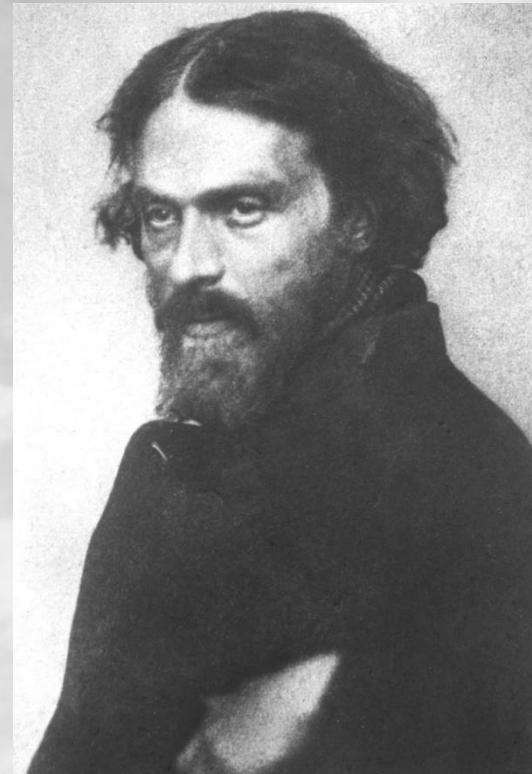
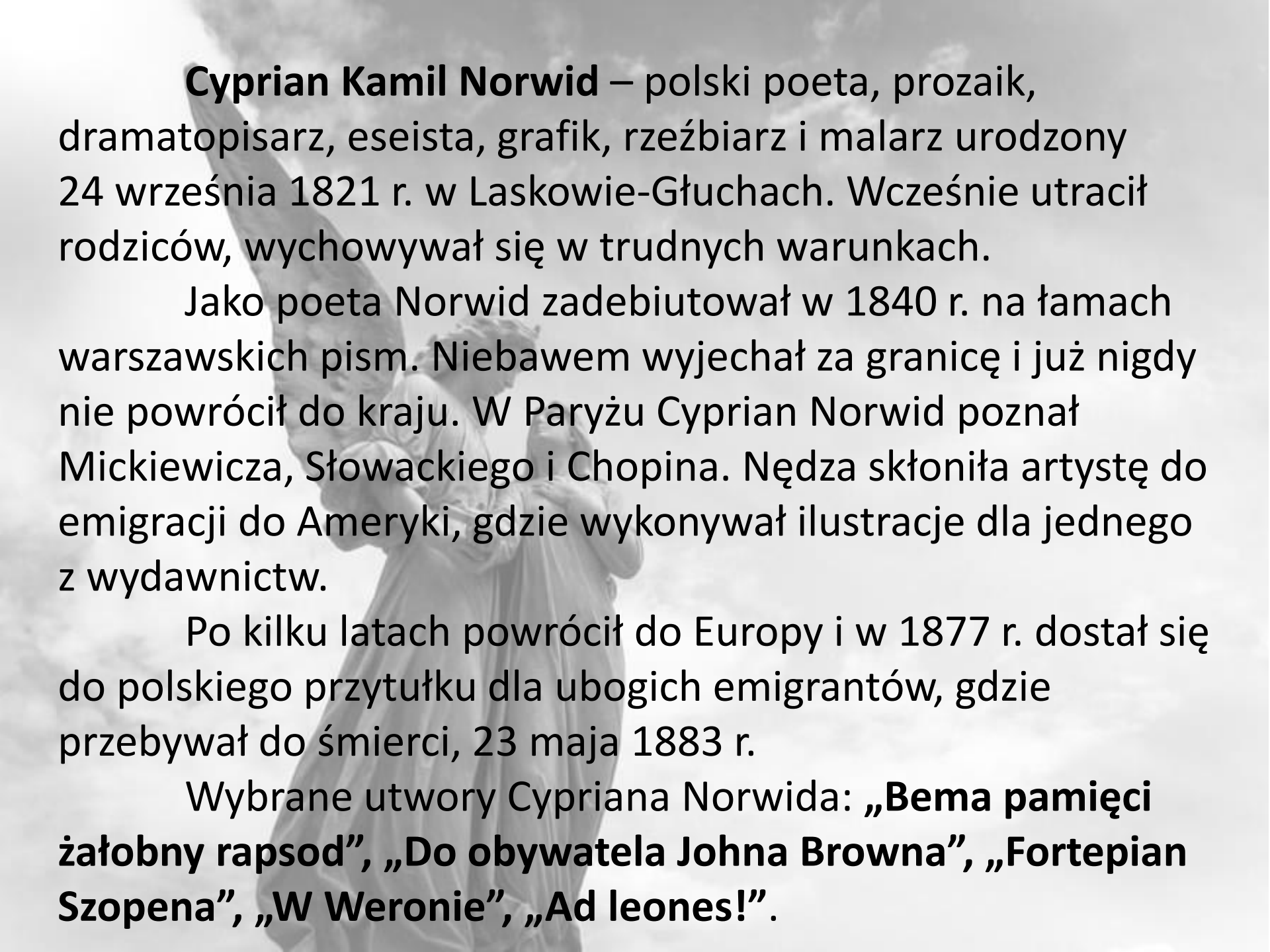

Cyprian Kamil Norwid

1821 - 1883

Cyprian Kamil Norwid – polski poeta, prozaik, dramatopisarz, eseista, grafik, rzeźbiarz i malarz urodzony 24 września 1821 r. w Laskowie-Głuchach. Wcześnie utracił rodziców, wychowywał się w trudnych warunkach.

Jako poeta Norwid zadebiutował w 1840 r. na łamach warszawskich pism. Niebawem wyjechał za granicę i już nigdy nie powrócił do kraju. W Paryżu Cyprian Norwid poznał Mickiewicza, Słowackiego i Chopina. Nędza skłoniła artystę do emigracji do Ameryki, gdzie wykonywał ilustracje dla jednego z wydawnictw.

Po kilku latach powrócił do Europy i w 1877 r. dostał się do polskiego przytułku dla ubogich emigrantów, gdzie przebywał do śmierci, 23 maja 1883 r.

Wybrane utwory Cypriana Norwida: **„Bema pamięci żałobny rapsod”**, **„Do obywatela Johna Browna”**, **„Fortepian Szopena”**, **„W Weronie”**, **„Ad leones!”**.

Anioły Cypriana Kamila Norwida

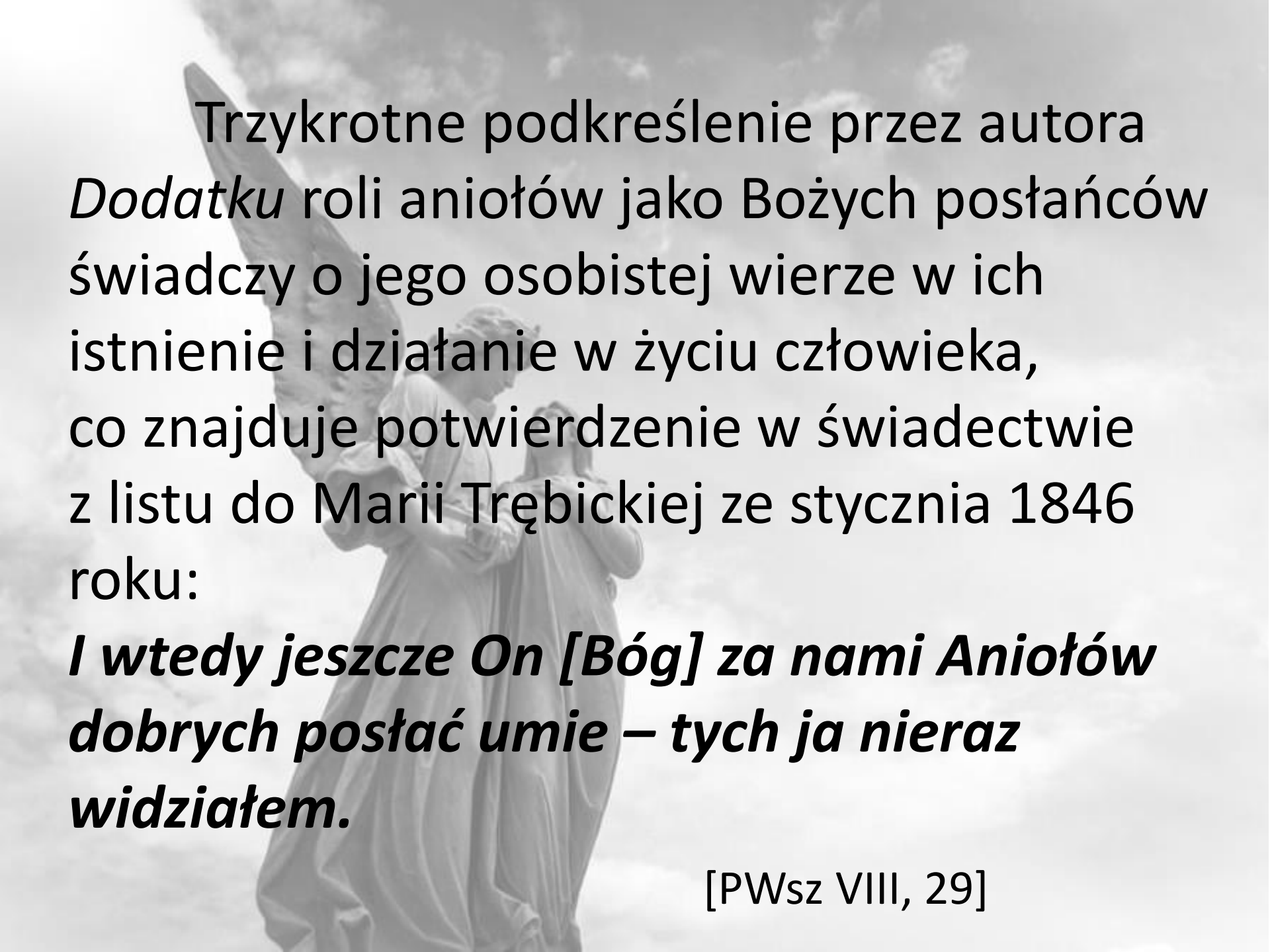
Odniesienia do postaci anioła są w twórczości Norwida bardzo liczne.

Internetowy słownik języka Cypriana Norwida podaje, że hasło „anioł” występuje w twórczości tego autora 183 razy, z czego 106 razy w poezji i 77 w pismach prozą.

Jaki jest anioł Norwida?

Obrazowany na różne sposoby
pośrednik między Bogiem a człowiekiem
– w zależności od nadanych mu znaczeń,
dodanych atrybutów czy wyznaczonych
funkcji, anioł u Norwida ukazuje nam coraz
to inne oblicze.

Galeria aniołów Norwida obejmuje
więc: Anioła Jahwe, Anioła Stróża, anioła
walczącego, upominającego, trzymającego
straż, adorującego czy anioła skrzydlatego.

Trzykrotne podkreślenie przez autora *Dodatku* roli aniołów jako Bożych posłańców świadczy o jego osobistej wierze w ich istnienie i działanie w życiu człowieka, co znajduje potwierdzenie w świadectwie z listu do Marii Trębickiej ze stycznia 1846 roku:

I wtedy jeszcze On [Bóg] za nami Aniołów dobrych posłać umie – tych ja nieraz widziałem.

[PWsz VIII, 29]

Niezwykle poetyckie jest przedstawienie postaci aniołów w epitafium nagrobnym św. Stanisława Kostki:

***- Palm wiele, kwiatów wiele aniołowie
niosą,
Skrzydłami z ram lub nogą występując
bosą.***

[[Na pomnik grobowy św. Stanisława Kostki], PWszl, 267,
w. 10-11]

Skrzydła są częstym, choć nie jedynym atrybutem aniołów występujących w twórczości Norwida.

Innym charakterystycznym przymiotem tych szczególnych istot jest miecz:

[...] – Światło się rozlega

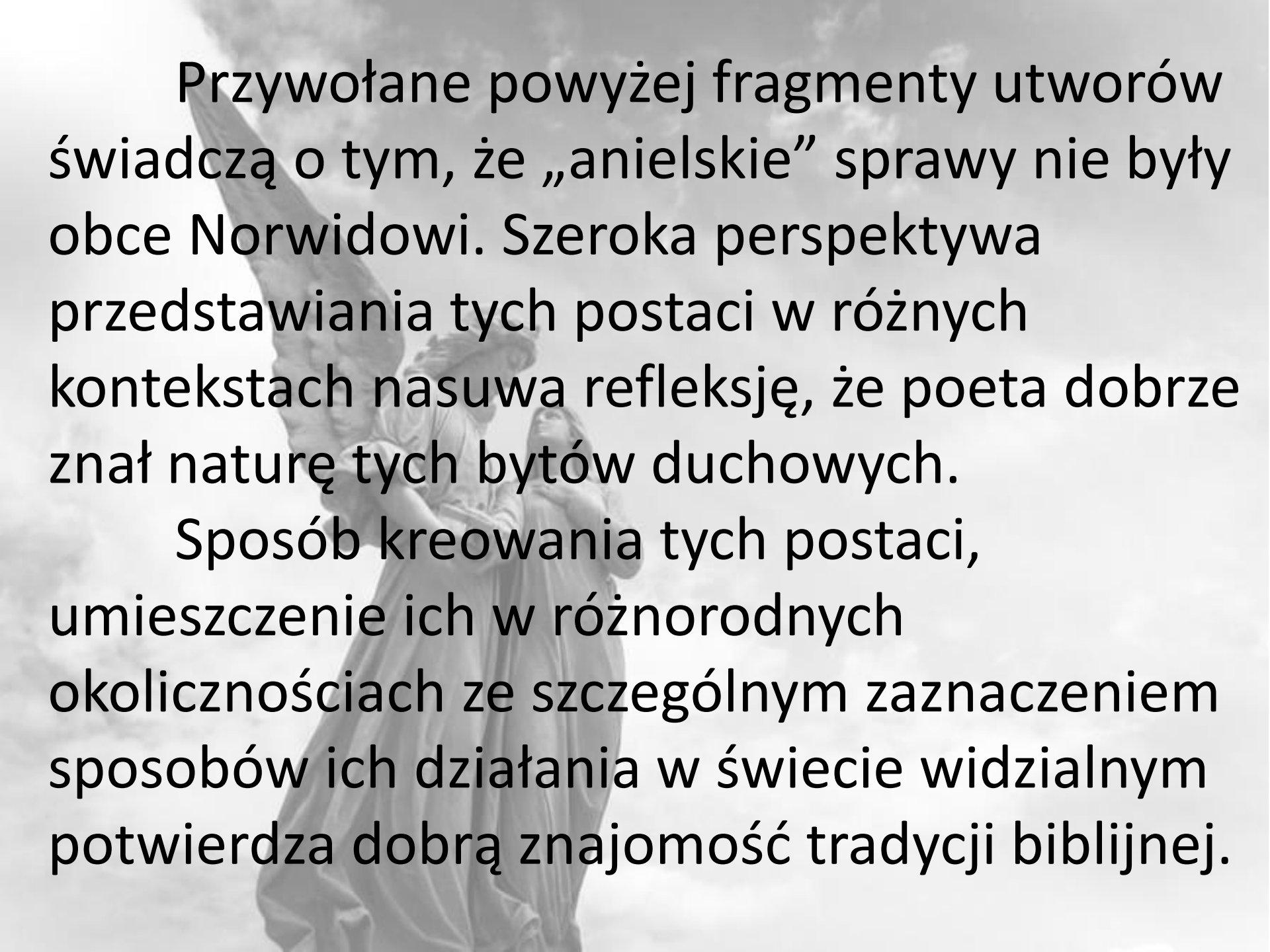
Strumieniami po niebie – jakby promieniści

Aniołowie tysiączne miecze wznieśli w górę

I stanęli na straży – i wędrowną chmurę

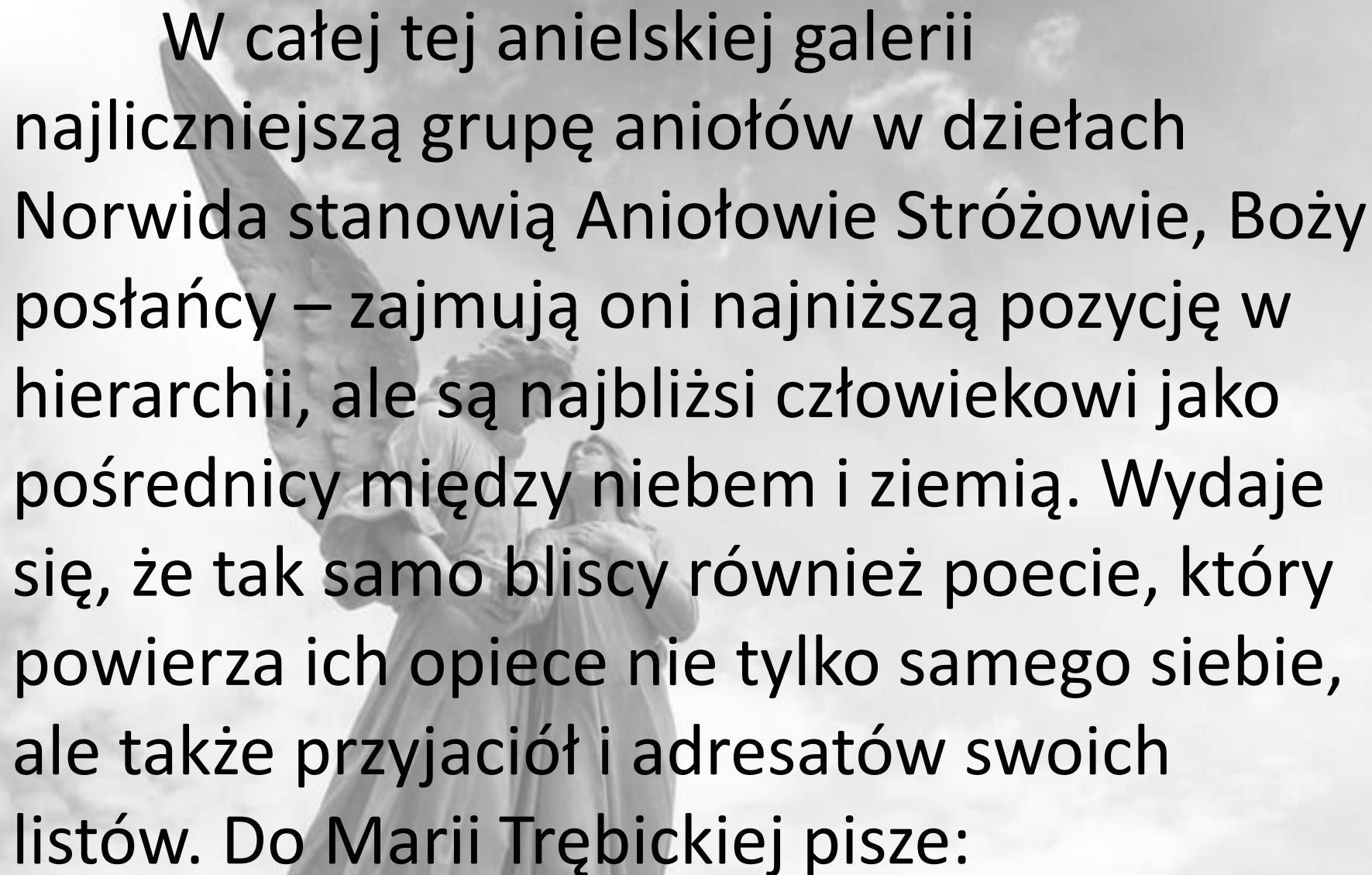
Połyсками pocięli.

[*Wieczór w pustkowiach (fantazja)*, PWsz I 34, w. 124 - 128]

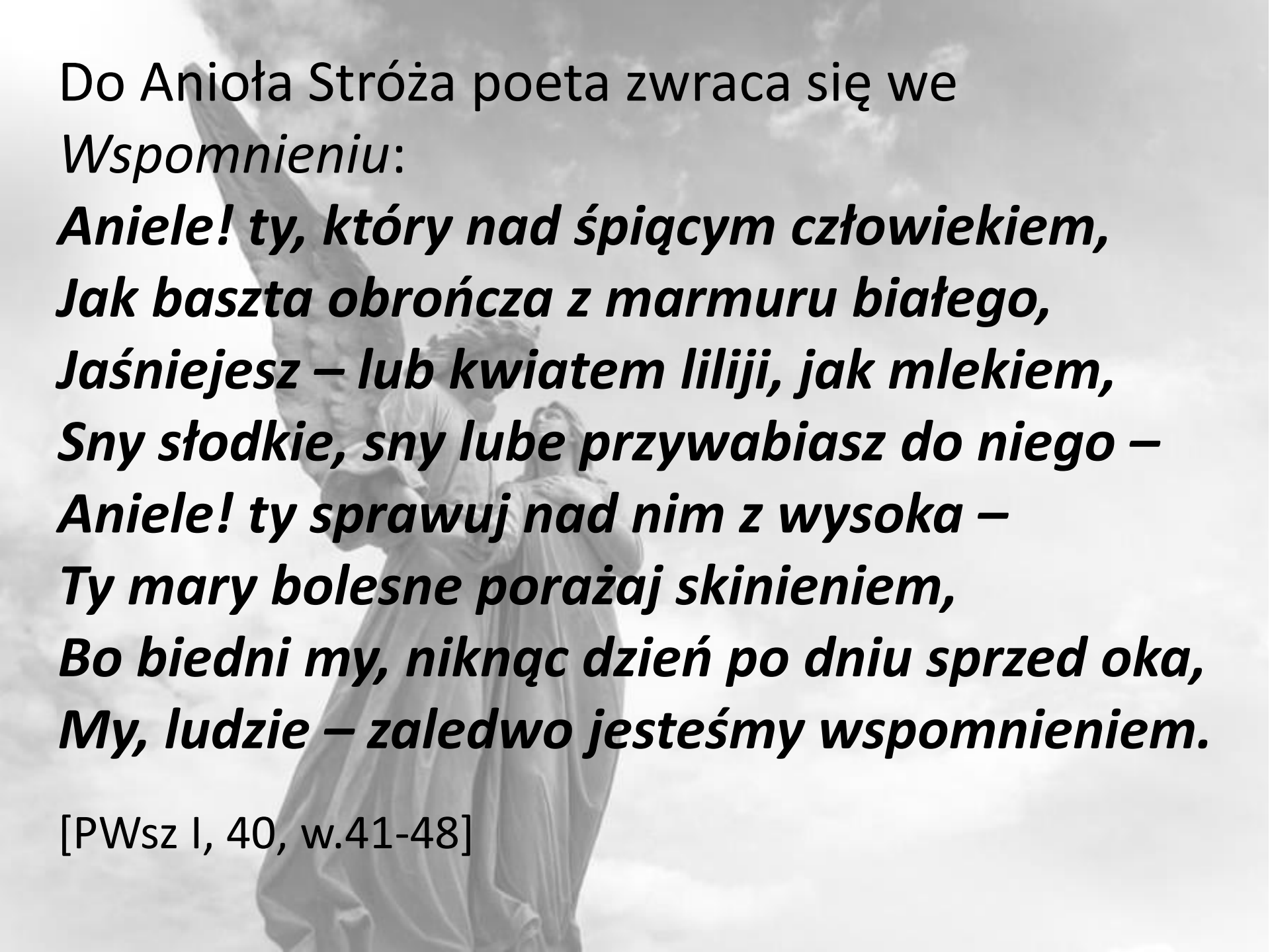
Przywołane powyżej fragmenty utworów świadczą o tym, że „anielskie” sprawy nie były obce Norwidowi. Szeroka perspektywa przedstawiania tych postaci w różnych kontekstach nasuwa refleksję, że poeta dobrze znał naturę tych bytów duchowych.

Sposób kreowania tych postaci, umieszczenie ich w różnorodnych okolicznościach ze szczególnym zaznaczeniem sposobów ich działania w świecie widzialnym potwierdza dobrą znajomość tradycji biblijnej.

W całej tej anielskiej galerii najliczniejszą grupę aniołów w dziełach Norwida stanowią Aniołowie Stróżowie, Boży posłańcy – zajmują oni najniższą pozycję w hierarchii, ale są najbliżsi człowiekowi jako pośrednicy między niebem i ziemią. Wydaje się, że tak samo bliscy również poecie, który powierza ich opiece nie tylko samego siebie, ale także przyjaciół i adresatów swoich listów. Do Marii Trębickiej pisze:

***„Żegnam – Bogu polecam i Aniołom-
stróżom – duchom dobrym [...]”***

Do Anioła Stróża poeta zwraca się we
Wspomnieniu:

***Aniele! ty, który nad śpiącym człowiekiem,
Jak baszta obrończa z marmuru białego,
Jaśniejesz – lub kwiatem liliji, jak mlekiem,
Sny słodkie, sny lube przywabiasz do niego –
Aniele! ty sprawuj nad nim z wysoka –
Ty mary bolesne porażaj skinieniem,
Bo biedni my, niknąc dzień po dniu sprzed oka,
My, ludzie – zaledwo jesteście wspomnieniem.***

[PWsz I, 40, w.41-48]

Bibliografia:

http://cejsh.icm.edu.pl/cejsh/element/bwmeta1.element.ojs-doi-10_21697_cl_2017_5_4

